

7. — Приписка отъ преписвача на последния⁶ листъ, въ миней отъ 1623 г.:

† "Изволеніемъ ѹца и поспешеніемъ сїа и съвръшеніемъ сѣго дѣха съписа се съ" минѣи сѣ ѩкѣпома злата въ Хѣ Бѣлговѣрнаго рѣ вѣтѣ кѣ Аѳрѣма Кѣтревъчевика и приложї ю цркви славны архистратигъ Мицанла и Гаврѣила и кто е Ѵе ѩтимити да мѣ є съпарникъ славни архистратигъ на страшномъ съдири въ мѣсто мѣти. Еѣ лѣкъ зорѣв. (1732—1623) мѣд. ноемвриа і днѣ 8 Кѣчевицѣ: — повелѣніемъ въсесѣщенаго митрополита скопскаго вѣкы кѣ Гюмѣшна.

8. — Бележка отъ 1626 г., на последната корица на сѫщата книга:

Еѣ лѣто зорлд. (7134—1626) вѣкъ товѣрь п'шеница цѣною срѣбра. Ѣ. (600) асприи.

9. — Образъ на Кирила Пейчиновичъ отъ сътрудника му Арсения, на първата корица на сѫщата книга. При лица Арсений написалъ: Кѣрілъ ѩ Тѣарце "Аризановъ мѣчинтель,"¹⁾ а при своя ликъ: ѩвѧ е "Арсениа вѣдаліната Тѣаречка."²⁾ Гл. снимка на стр. 94.

10. — Бележки въ миней за февруари, интересни за странствованията на ржкописа отъ Волковийския монастиръ Св. Георги (Гостиварско) въ монастира Св. Николай Шишевски (на р. Трѣска), сетне въ монастира Св. Архангелъ и най-сетне въ монастира Св. Атанасъ при Лешокъ, гдeto се и пази книгата. Минеята биль писанъ въ първата половина на XVI в.: Писа се сїа книга при дѣбовника Еарлама єрминаѧ. Еѣчна мѣ паметъ. — Еѣ лѣто ғнѣ дѣй (1550) по представление игумена Еарлама єрминаѧ. — Си минеи въ подкѣрили Свѣтѣ горы монастиръ стааго вѣликомѣника Георгіа . . . до село Копковыѧ Горааго Полога. Срв. Петковић, Старине, 37).

За по-нататъшната сѫдба на ржкописа четемъ следнитѣ бележки отъ 1733, 1804, 1825 г.

¹⁾ Аризанъ ще да е биль нѣкой монастирски послушникъ, често названъ отъ К. Пейчиновичъ.

²⁾ Почекрѣтъ на Арсения се повтаря и въ други ржкописи. Срв. подолу.